

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Zrůsta a soudců JUDr. Miroslavy Follové a Mgr. Bc. Aleše Klempy ve věci

nezletilého: **S. S.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupeného opatrovníkem **městem Znojmo**
sídlem Obroková 1/12, 669 22 Znojmo

syna rodičů: **G. C.**, narozená dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupená opatrovníkem Mgr. Josefem Havlíčkem, advokátem
sídlem Kozí 26/4, 602 00 Brno

P. S., narozený dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupený advokátkou Mgr. Petrou Vojtíškovou
sídlem Jana Palacha 954/4, 669 02 Znojmo

o úpravu práv a povinností rodičů k nezletilému dítěti,

o odvolání matky a otce proti rozsudku Okresního soudu ve Znojmě ze dne 15. 8. 2018, č.j. 19 Nc 50010/2018-66,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výrocích I. a IV. **potvrzuje.**
- II. Ve výroku II. se rozsudek soudu I. stupně **mění** tak, že otec je povinen platit na výživu nezletilého S. S., narozeného XXXXX, s účinností od 1. 3. 2018 částku 4.500 Kč měsíčně,

přičemž takto stanovené výživné se s účinností od 18. 5. 2018 snižuje na částku 4.000 Kč měsíčně. Výživné je splatné k rukám matky vždy do každého 15. dne v měsíci předem. Dlužné výživné za dobu od 1. 3. 2018 do 31. 3. 2019 ve výši 14.274 Kč je otec oprávněn zaplatit k rukám matky do 3 měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

- III. Ve výroku III. se rozsudek soudu I.stupně **mění** tak, že otec je počínaje právní mocí tohoto rozsudku oprávněn stýkat se osobně s nezl. S. S., a to bez přítomnosti matky,
- v každém prvním týdnu v měsíci od pondělí 10.00 hod., kdy jej převezme v bydlišti matky a dítěte, do neděle 13.00 hod., kdy jej odevzdá matce, která si nezletilého osobně převezme v místě bydliště otce, a dále v každém třetím týdnu v měsíci od čtvrtka 10.00 hod, kdy jej převezme v bydlišti matky a dítěte, do neděle 13.00 hod, kdy jej odevzdá matce v místě bydliště matky a nezletilého,
 - po dobu vánočních prázdnin v každém sudém kalendářním roce od 22. 12. od 10.00 hod. do 25. 12. do 17.00 hod. a v každém lichém kalendářním roce od 25. 12. od 10.00 hod. do 1. 1. do 18.00 hod., kdy jej převezme a odevzdá vždy v bydlišti matky a dítěte,
 - po dobu velikonočních prázdnin v každém sudém kalendářním roce od středy předcházející prázdninám od 10.00 hod. do Bílé soboty do 16.00 hod. a v každém lichém kalendářním roce od 16.00 hod. Bílé soboty do úterý 18.00 hod následujícím po velikonočním pondělí, kdy jej převezme a odevzdá vždy v bydlišti matky a dítěte.

Tímto se rovněž mění dosavadní opatření nařízená Okresním soudem ve Znojmě a Krajským soudem v Brně ohledně prozatímního osobního styku otce s nezletilým.

Matce se ukládá povinnost nezletilého S. S. ke styku s otcem vždy včas a řádně připravit a vyvinout potřebnou součinnost ke zdárnému předání nezletilého ke styku otci. Oběma rodičům se ukládá povinnost poskytovat si nezbytnou součinnost při realizaci styku.

- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Soud I.stupně výrokem I. rozsudku svěřil nezletilého S. S., nar. XXXXX, do péče matky. Výrokem II. zavázal otce povinností platit na výživu nezletilého S. S., nar. XXXXX, s účinností od 1. 3. 2018 částku 5.500 Kč měsíčně, přičemž takto stanovené výživné se s účinností od 18. 5. 2018 snižuje na částku 4.500 Kč měsíčně. Výživné je splatné k rukám matky vždy do každého 15.dne v měsíci předem. Dlužné výživné za dobu od 1. 3. 2018 do 31. 7. 2018 v částce 10.048 Kč je otec povinen splatit k rukám matky do 3 měsíců od právní moci tohoto rozsudku. Výrokem III. bylo rozhodnuto, že otec je oprávněn stýkat se s nezletilým S. S., nar. XXXXX, takto: po dobu prvních dvou měsíců od právní moci tohoto rozsudku v každém sudém týdnu v sobotu od 10.00 hodin do 17.00 hodin a v neděli od 10.00 hodin do 17.00 hodin; počínaje třetím měsícem od právní moci tohoto rozsudku v každém sudém týdnu od soboty 10.00 hodin do neděle 16.00 hodin; počínaje čtvrtým měsícem od právní moci tohoto rozsudku nadále vždy v prvním celém týdnu toho kterého měsíce od čtvrtka 10.00 hodin do neděle 17.00 hodin; o vánočních prázdninách vždy od 26. 12. od 14.00 hodin do 29. 12. do 17.00 hodin, vyjma Vánoc v roce 2018, kdy platí výše uvedený zvykový režim. Po dobu vánočních prázdnin od roku 2019 nebude realizován běžný styk otce s dítětem. Otec byl zavázán povinností převzít nezletilého ve

stanovenou dobu v místě bydliště matky a opět po ukončení styku ve stanovenou dobu předat matce zpět. O vánočních prázdninách je však matka povinna předat nezletilého dne 26. 12. v 14.00 hodin otci v místě jeho bydliště. Matka je povinna nezletilého ke styku s otcem řádně připravit a ve stanovenou dobu předat a poté převzít zpět. Rodiče jsou povinni poskytovat si nezbytnou součinnost při realizaci styku. Výrokem IV. soud nepřiznal žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání otec nezletilého. Předně nesouhlasil s tím, že byl nezletilý svěřen do výlučné péče matky, když žádal svěřeni do střídavé péče obou rodičů. Je pravdou, že nejdříve navrhoval svěřeni do péče matky, avšak tento návrh byl podáván v době a za situace, kdy matka bydlela se S. ve XXXXX, tedy v místě narození syna a v místě bydliště obou rodičů. Nicméně v mezidobí od zahájení řízení se matka i se synem odstěhovala do 600 km vzdálených XXXXX, čímž znemožnila otcí každodenní setkávání se se synem a způsobila tím změnu poměrů, na kterou musel otec reagovat změnou svého procesního stanoviska tak, že žádal střídavou výchovu. Uvedl, že v řízení nebyla nijak prokázána soudem I.stupně zmiňovaná fixace nezletilého na matku. Naopak z osobní zkušenosti je přesvědčen, že syn je povahově flexibilní, ochotně se přizpůsobuje změnám. Při aktuálním mnohahodinovém kontaktu s otcem si spolu bezstarostně hrají, aniž by syn projevoval jakýkoliv stesk po matce či zmínku o ní. Neprojevují se u něj žádné známky úzkosti, emočně i sociálně je zcela v pořádku. K tomuto připojil CD nosič s videonahrávkami průběhu kontaktů otce se synem a navrhoval je k provedení jako důkaz. Co se pak týká omezeného kontaktu s otcem v poslední době, tak tento byl zapříčiněn právě matkou a to jejím odstěhováním do jiného státu, neboť od narození do odjezdu se otec stýkal se S. každodenně. Dále odůvodnění negativního rozhodnutí soudu střídáním školských zařízení dítěte není v tomto případě přiléhavé, neboť synovi je 17 měsíců a žádné předškolní ani školní zařízení prozatím nenavštěvuje. Do školy nebude S. chodit ještě minimálně 5 let, a proto je právě nyní nejvhodnější doba pro střídavou výchovu, kdy dítě není na žádné školské zařízení vázáno. Pakliže bude otec ze života syna v takto nízkém věku vyřazen, s určením občasného styku, velmi těžko, možná už nikdy, by se silný a hluboký vztah nenavázal tak, jako se naváže úzkým kontaktem v raném dětství. Určením styku jednou za 14 dní se velmi sníží vliv otce na výchovu syna, nebude jej moci vychovávat, učit nebo podporovat v aktivitách. Chápe skutečnost, že během prvního roku života dítěte je vazba přirozeně silnější na matku. Zhruba od jednoho roku si však dítě rozvíjí současně specifický vztah k matce i k otci a takto by dítě mělo mít silný vztah k oběma rodičům. Ve věku 1,5 roku až 4 roky by pak dítě už potřebovalo mít stejnou měrou k dispozici mužský i ženský vzor. Aby se mohl otec o syna starat plnohodnotně jako matka, aby ho mohl uspávat, krmit, rozvíjet, trávit s ním čas, je nezbytné, aby nebyl pouze občasným, dojíždějícím otcem, nýbrž aby byl se synem v každodenním blízkém kontaktu. Směřováním dítěte do oficiální péče matky s odůvodněním značné vzdálenosti, kterou vlastně matka zapříčinila, nepodporuje soud zájem dítěte, nýbrž zájem a rozhodnutí matky. Stanovením střídavé péče rodičů bydlících ve velké vzdálenosti se zabýval i Ústavní soud a to v nálezu ÚS sp.zn. I. ÚS 1506/13 a to ohledně pětiletého dítěte, které již mělo nastoupit na školní docházku. V bodě 34 nálezu pak Ústavní soud konstatoval, že z ústavněprávního hlediska neobstojí ani poukaz na velkou vzdálenost mezi bydlišti obou rodičů, neboť toto hledisko samo o sobě není dle názoru Ústavního soudu důvodem, který by apriori vylučoval vhodnost střídavé výchovy nezletilého dítěte. Co se týká vypjatých vztahů mezi rodiči, pak tyto jsou vypjaté právě z důvodu shora zmíněné, otcem opakovaně zakoušené nerovnoprávnosti mezi ním a matkou, kdy je otec, přestože je plně způsobilý pečovat o dítě, stejně jako matka, přestože jej má S. rád, stejně jako matku, přestože má sám zájem syna zodpovědně živit a vychovávat, vylučován ze synova života a to nejdříve matkou samotnou a nyní rovněž soudním rozhodnutím. Za této situace se nelze divit, že otec cítí různou směs emocí, v důsledku čehož namísto uklidnění vztahů rostl počet neshod mezi rodiči a jejich vztah se změnil. Snaží se od narození syna pomáhat matce velkou měrou finančně i osobně. I přes rozchod rodičů nechal matku bezplatně bydlet ve svém bytě a sám bydlel v podnájmu. Když si matka objednala nějaké zboží přes internet, zaplatil ho. Předával jí další peníze v hotovosti, aniž

by musel. Přesto tohle vše bylo stále málo, matka si pořád kladla podmínky pro to, aby mohl otec syna vidět, což víceméně trvá dodnes. Proto otec nemůže mít korektní a vstřícný vztah k matce, pokud ona opakovaně dává najevo svoji převahu máje jako rukojmí syna a pokud podmiňuje otcí styk se synem na oplátku za zakoupení různých věcí a poskytování finančních prostředků jako tomu bylo doposud. Otec si přirozeně nechce kontakt se synem kupovat, chce toliko uskutečňovat své i synovo právo na vzájemný vztah, který rozchodem rodičů neskončil. Má za to, že vypjaté vztahy by naopak byly uklidněny přijetím střídavé výchovy, kdy by rodiče plnili svá práva i povinnosti k synovi rovnoměrně a spravedlivě. Syn by dostával lásku, péči i čas od obou rodičů stejně, čímž by odpadla příčina vypjatých vztahů rodičů, komunikace by se zlepšila a mimo jiné by už syn nebyl v rukou matky nástrojem, jak otcovu lásku k S. využívat ve svůj prospěch. Uvedl, že od vyhlášení rozsudku soudu I.stupně proběhl kontakt dvakrát, koncem srpna a v září. Více návštěv není pro otce finančně únosné. Co se pak týká úpravy styku se synem, tak nesouhlasí s tím, že by nemohl mít syna přes noc. Se synem se denně vídá přes skype a jejich kontakt zůstal stále zachován, nikdy nebyl zcela přetržen a otec pro syna není člověkem, na kterého by si musel dlouze zvykat. Pokud chce syna vidět, musí každý druhý víkend absolvovat 600 km ze XXXXX do XXXXX, což představuje 6 hodin dlouhé jízdy autem a 600 km a 6 hodin zase zpět. Jelikož mu soud určil pouze styk bez přespání, nemůže se vracet domů, ale aby mohl syna ráno v 10.00 hodin převzít a vrátit v 17.00 hodin a druhý den ho převzít v bydlišti matky v 10.00 hodin, musí si uhradit ubytování přes 2 noci v tamním penzionu z pátku na sobotu i ze soboty na neděli. Náklady na dojíždění za nezletilým synem a ubytování jsou tedy pro otce velmi vysoké, nehledě na vyčerpanost, kterou pocítuje po náročné jízdě autem. Další výdaje představují náklady na program, který otec pro syna připraví. Navštěvují spolu aquapark a zoo. Jelikož si nemůže vzít syna domů, je nucen s ním v XXXXX trávit čas venku či v zábavních parcích, což bylo možné v létě při hezkém počasí. V zimním počasí nebude moci trávit se synem tolik času venku a bude se muset spolehnout jen na restaurace či právě nákladné zábavní parky. Tyto výdaje soud I.stupně při rozhodování o rozsahu styku i výši výživného vůbec nezohlednil. Rovněž jakkoliv nezohlednil fakt, že naposledy syn bydlel v současném bydlišti otce, odkud se matka odstěhovala, což otce diskvalifikovalo ve styku i v péči o syna. Dostal se tím do slabšího postavení a nezbývá mu, než přistoupit na faktickou situaci vyvolanou matkou, kterou nemohl ovlivnit. Při takto stanoveném rozsahu styku bude rovněž otec počínaje třetím měsícem při přesnočním styku odkázán pouze na přebývání se synem po hotelích nebo vozit syna v rámci jednoho víkendu k sobě domů, což představuje pro syna 1200 km a pro otce 2400 km za jeden víkend. Z krátkého víkendového styku trvajícího 30 hodin, včetně osmihodinového spánku, by strávili na cestě dalších 12 hodin, tudíž samotnému aktivnímu kontaktu by bylo z celého víkendu určeno pouze několik málo hodin. Nehledě na únavu, kterou by otec tímto dojížděním opakovaně podstupoval, riziko spojené s dlouhým cestováním a finanční a časovou náročností. Uvedl, že má ve XXXXX rodinu, v květnu se mu narodila dcera T., o kterou umí bezproblémově pečovat. Chtěl by syna začlenit do rodiny, do vztahu s jeho sestrou i její matkou, s babičkou nezletilého, jeho strýcem a tetou. Pro obě děti je vhodné, aby spolu navazovaly od raného dětství sourozenecký vztah. K tomu krátký styk jednou za 14 dní, ještě navíc omezen dlouhým a náročným dojížděním nestačí. Aby děti seznámil, museli s partnerkou a s čtyřměsíční dcerou absolvovat šestihodinovou cestu do XXXXX a následně zpět. Za takto nevhodného stanovení péče i styku soudem musí šestihodinovou cestu za bratrem absolvovat čtyřměsíční sestra. V této souvislosti bylo poukázáno na nálezy Ústavního soudu sp.zn. II. ÚS 197/14. Co se pak týká stanovení výše výživného, tak jak bylo určeno soudem I.stupně, tak ani zde soud I.stupně podle názoru otce dostatečně nezohlednil jeho vysoké náklady za cestování za synem do XXXXX, kdy za pohonné hmoty na cestu 600 km dlouhou ze XXXXX do XXXXX a zpět vynaloží částku cca 3.000 Kč. Dalším výdajem je ubytování v penzionu, neboť musí do XXXXX přijet v předvečer styku, tedy v pátek večer. Za přespání za 2 noci v penzionu vynaloží dalších 129 € až 150 €. Částku 38 € zaplatí za vstup do aquaparku. Jednotlivé výdaje za restauraci otec neuvádí, nejsou však zanedbatelné. Celkem jej tedy styk se synem přijde na částku přes 7.000 Kč, kterou musí

zaplatit, aby se synem mohl vidět. Zaplatit takovou částku každý sudý víkend dle stanoveného rozhodnutí soudu I.stupně není pro otce možné a dlouhodobě udržitelné. Přesto soud ponechal veškeré tyto výdaje na otci (stejně tak časovou náročnost), aniž by přesvědčivě odůvodnil, proč tímto způsobem rozhodl. Má za to, že není možné takto vysoké výdaje především za dopravu a ubytování vložit pouze na bedra otce, který se právě z finančních důvodů nemůže se synem vídat každý sudý víkend, neboť uhradit za jeden měsíc 14.000 Kč za styk se synem je pro otce nereálné. Poukázal na rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn. IV. ÚS 197/14, dle kterého náklady spojené se stykem nemohou být kladeny k tíži jen jednoho z rodičů. Pokud musí rodič za účelem styku s dítětem překonat větší vzdálenost, je „fér“, aby negativa s tímto spojená nesly rovnoměrně oba rodiče. Zpravidla nejde „jen“ o finanční stránku věci, ale také o čas a energii, kterou musí rodič na realizaci styku vynaložit. Dále pak na usnesení Ústavního soudu sp.zn. I. ÚS 955/15, podle kterého je třeba postupovat při rozvržení povinností spojených se stykem minimálně tak, aby rodič, jemuž byly děti svěřeny do péče, byl povinen předat dítě ke styku v místě bydliště druhého rodiče nebo v místě, na němž se rodiče dohodnou. Oproti tomu by druhému rodiči vznikla povinnost předat dítě po ukončení styku rodiči, jemuž bylo dítě svěřeno do péče v místě jeho bydliště. Jelikož však otec sám z osobní zkušenosti ví, jak vyčerpávající je řídit automobil 6 hodin tam a 6 hodin zpět, netrvá na tom, aby matka podstupovala tutéž zátěž stejně. Proto navrhl a považoval za vhodnější a nejšetnější variantu řešení, aby si rodiče syna předávali v XXXXX, která je na půl cesty (od XXXXX cca 273 km, od XXXXX cca 252 km). Cesta trvá 2,5 hodiny, není ani natolik nákladná, ani vyčerpávající, aby ji každý z rodičů nemohl absolvovat v zájmu syna i v zájmu zachování vzájemného korektního vztahu stejnoměrně. Syn bude mít od cestování přiměřenou přestávku a rovněž odpadnou vysoké náklady na ubytování spojené s odpočinkem a přenocováním po dlouhé cestě. Co se pak týká samotné výše výživného, tak tato byla překvapivě určena částkou 5.500 Kč, resp. 4.500 Kč, což je více než 20 % z otcova příjmu. Tato sazba neodpovídá ani výdělkovým a majetkovým poměrům otce, ani potřebám 1,5 ročního batolete, nadto pokud jde o výživné startovací, které se bude nadále už jen zvyšovat. Poukázal na svůj příjem, který činí cca 22.000 Kč až 25.000 Kč měsíčně. Tento je samostatné výdělečné činnosti a je jediným příjmem otce. Z nemovitostí, které vlastní či spoluvlastní, rovněž nemá žádný pravidelný příjem. V bytě na XXXXX ulici bydlí s rodinou, nemá tedy z něho žádný příjem v podobě nájemného. Dům na XXXXX ulici zdědil v roce 2012 po svém otci a má jej ve spoluvlastnictví, vlastní pouze ideální jednu polovinu. Dům je neobyvatelný, jedná se o starší nemovitost vyžadující rozsáhlou rekonstrukci a je využíván jen pro adresu sídla a dílnu pro nástrojářství. Automobil Mazda dal k dispozici matce, proto se střídá na půjčování jednoho firemního automobilu Mercedes Benz se svým bratrem a oba jej využívají k práci. Nejedná se tedy o majetek otce. Rovněž je třeba při stanovení výživného reflektovat přehled plateb, které otec činil nad rámec úhrady výživného, jenž matka v plném rozsahu uznala a rovněž na výbavičku pro syna, dětskou kosmetiku, monitor dechu v částce 4.990 Kč, oblečení, obuv, kojenecké příkrmy, rovněž potřeby pro matku jako je kojící polštář, vše tak jak si matka sama vybrala. Navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu I.stupně ve výroku I. změnil tak, že nezletilý S. S. se svěřuje do střídavé péče rodičů, která bude probíhat v týdenním či čtrnáctidenním intervalu. Pokud by odvolací soud ponechal syna v péči matky, navrhl, aby byl výrok III. změněn tak, že bude doprava při realizaci styku proporcionálně rozdělena mezi oba rodiče způsobem, že si budou předávat syna v XXXXX, což je v půli cesty mezi jejich bydlišti. Dále žádal, aby byl výrok III. o styku změněn v bodě třetím tak, že počínaje čtvrtým měsícem od právní moci rozsudku je otec oprávněn nadále se stýkat s nezletilým vždy v každém prvním týdnu v měsíci od pondělí 10.00 hodin do neděle 17.00 hodin, čímž by byl zajištěn plnohodnotný styk S. jak s otcem, tak s jeho polorodou sestrou a dalšími členy rodiny a otec by měl rovněž šanci být se synem u sebe doma, kde má příjemné a vhodné rodinné zázemí, nikoliv pouze po penzionech v XXXXX. Rovněž navrhuje rozšíření úpravy styku také na velikonoční svátky, aby tuto tradici mohl se synem sdílet a dodržovat tak, že by měl syna od pátku předcházejícímu velikonoční neděli a pondělí, od 10.00 hodin, do úterý do 17.00 hodin. O vánočních svátcích otec nesouhlasí

s rozhodnutím soudu, neboť je stejně jako dojíždění rozvrženo nerovnoměrně a žádá, aby syn trávil Štědrý den střídavě v lichý rok s matkou a v sudý rok s otcem. Co se týká letních prázdnin, pak opět otec navrhuje upravit styk i v těchto měsících, neboť by chtěl jet se synem například na týdenní dovolenou, čemuž matka doposud brání, přičemž sama se synem na dovolenou jezdí, aniž by byla otcem jakkoli omezována. Proto žádá, aby soud určil právo otci stýkat se se synem o letních prázdninách vždy poslední týden v červenci a první týden v srpnu. Co se pak týká stanovení výše výživného, tak navrhuje, aby byl povinen platit na výživu nezletilého S. s účinností od 1. 3. 2018 do budoucna částku 3.000 Kč, přičemž dluh na výživném nevznikl.

3. Proti rozsudku soudu I.stupně podala též odvolání matka nezletilého a to konkrétně vůči výroky II. a III. rozsudku. Předně nesouhlasila se stanovením výživného v částce 4.500 Kč měsíčně do budoucna. Uvedla, že se soud I.stupně žádným způsobem nevypořádal s otázkou účelového zbabování se majetku ve formě převodů obchodních podílů v obchodních společnostech XXXXX, přičemž na jejich účelovost poukázala matka v rámci jednání před soudem I.stupně. Účelovost lze shledat v tom, že tyto podíly převedl otec dne 24. 10. 2016 na svoji matku, která je ve věku důchodkyně a s řízením firem nemá žádné předcházející praktické zkušenosti a rovněž v tom, že obě dvě společnosti převedl za symbolickou cenu 1 Kč. Rovněž nesouhlasila s tím, že od společnosti XXXXX nepobírá žádnou odměnu, když pro svoje účely využívá luxusní motorové vozidlo zn. Mercedes GLE v hodnotě cca 2.000.000 Kč. Uvedla, že otec nadále působí v daných společnostech a na pozemku evidovaném na LV č. 1247, k.ú. XXXXX u XXXXX, na parcele č. 901/1 – orná půda, o výměře 2.186 m², kterého je výlučným vlastníkem, je budovaná kancelář pro firmu XXXXX, ve které otec už od října 2016 nepůsobí, což není podle jejího názoru pravda. Ona je ve finanční tísní, ze které jí pomáhá babička a prababička nezletilého. Jejím jediným příjmem je rodičovský příspěvek ve výši 6.111 Kč. Nezletilý tak bydlí v čtyřpokojovém bytě, který je ve vlastnictví jeho babičky a to spolu se svojí matkou, babičkou a prababičkou. Setrává tedy na svém návrhu, aby výživné bylo stanoveno ve výši 220 € měsíčně. Dále nesouhlasí se stykem, tak jak byl soudem I.stupně stanoven. Má za to, že soudem stanovený zvykací režim je stanoven v nepřiměřeně krátkém období. Aby došlo k naplnění účelu zvykacího režimu, matka navrhuje, aby soud rozhodl o délce tohoto režimu po dobu 6ti měsíců, kdy bude nezletilý s otcem mít více osobních setkání a dojde k vybudování kvalitnějšího vztahu. Poukázala na to, že je ochotna vyhovovat požadavkům otce, měl nezletilého i mimo soudem stanovený styk. Nicméně poukazuje také na to, že při styku nezletilému připravila tři plné lahve čaje, aby otec zabezpečil a dohlídl nad dodržováním pravidelného pitného režimu nezletilého, obzvláště v horkém letním období. Po návratu nezletilého domů zjistila, že všechny tři lahve jsou netknuté. Vyjádřila tak pochybnosti, zda bude otec schopný se o nezletilého zodpovědně postarat. Rovněž nedošlo z jeho strany k dodržení dohody ohledně toho, že půjde s dítětem na koupaliště v Prešově, kdy nakonec šel s nezletilým na jiné koupaliště. Už v rámci prvního setkání došlo k narušení pravidelného spánkového režimu nezletilého, protože v průběhu oběda u otce nespál. Byl po odevzdání matce unavený, nervózní a mrzutý, což je vzhledem na jeho nízký věk pochopitelné. V žádném případě nechce otci bránit v kontaktu s nezletilým, avšak vzhledem na všechny předcházející negativní zkušenosti nesouhlasí se soudem vymezeným časovým stykem a setrává na svém návrhu tak, aby soud upravit zvykací režim mezi otcem a nezletilým každý sudý týden sobotu v čase od 14.00 hodin do 17.00 hodin a v neděli v čase od 14.00 hodin do 17.00 hodin bez přítomnosti matky a v průběhu celého sudého víkendu nepřetržitě, avšak jedinečně za přítomnosti matky po dobu 6ti měsíců ode dne právní moci rozsudku.
4. Ve věci se také vyjádřil Městský úřad Znojmo jako opatrovník nezletilého, a to podáním ze dne 27. 3. 2019. Předně žádal o omluvu nepřítomnosti z personálních důvodů u nařízeného jednání před odvolacím soudem, které se koná dne 2. 4. 2019 v 10.00 hodin. K aktuální situaci v rodině nezletilého S. sdělil, že s otcem bylo hovořeno dne 27. 3. 2018 a tento uvedl, že za S. do XXXXX stále pravidelně jezdí, i když je to pro něho a jeho rodinu s ohledem na značnou vzdálenost obtížnější. Uvedl, že naposledy syna viděl o víkendu od 23. 3. 2019 do 24. 3. 2019, kdy si jej od

matky převzal v ranních hodinách. V XXXXX měl zajištěné ubytování a měl v úmyslu nechat si syna i přes noc a matce jej předat druhý den odpoledne. Takto postupoval na základě usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 3. 2019, č.j. 20 Co 81/2019-138, jímž mu bylo toto umožněno. Matku předem neinformoval, obával se, že by mu S. na styk nevydala. Tato údajně o usnesení Krajského soudu v Brně nevěděla, proto se ve večerních hodinách obrátila na Policii SR s žádostí o pomoc. Po dohodě se službu konajícím pracovníkem Police SR zůstal syn u otce do následujícího dne. Otec sdělil, že byl na styk se synem dostatečně připravený, měl koupené pyžamo a příkrm. Neměl v úmyslu odjet z XXXXX, aby byl v blízkosti matky, pokud by se syn dožadoval návratu k matce pláčem. Syn byl tvrzeně klidný, neplakal, spal celou noc. Podle otce s ním matka od tohoto incidentu nekomunikuje, tudíž není v kontaktu ani se S., i když dříve byl zvyklý volat mu každý den. Otec by se rád podílel na výchově syna větší měrou. Má dojem, že matka mu nevěnuje tolik pozornosti, kolik by bylo třeba. Podle otce S. téměř nic nejí, špatně mluví a stále má pleny. Otec by chtěl být se S. celý týden v měsíci, kdy by s ním mohl trávit čas ve XXXXX, kde má rodinu a S. by rovněž mohl být ve společnosti své polorodé sestry. Pracovní aktivity by v tomto čase omezil, aby mohl být celý týden se S. Se současnou partnerkou čeká druhé dítě, i proto je časté cestování do XXXXX pro všechny náročné. Rád by si také naplánoval aktivity na letní prázdniny, kdy by chtěl se S. trávit dovolenou. Následně bylo hovořeno s matkou S. Tato nadále nesouhlasí s tím, aby byl S. v péči otce přes noc. Domnívá se, že pro syna je důležité, aby byl v nočních hodinách s matkou. Matka uvedla, že otec za synem nejedí tak často, jak si dříve přál. Přijíždí zhruba jednou za měsíc. Pokud by měl otec o syna takový zájem, jak říká, mohl by jezdit do XXXXX daleko častěji. Podle matky je otec dostatečně finančně zajištěný na to, aby si mohl dovolit za synem jezdit více. Matka údajně otci nebrání kontaktu se synem. Pokud by chtěl otec se synem být přes noc nebo i celý týden u ní doma, nemá s tímto problémem. Pro otce je tato varianta z osobních důvodů nepřijatelná. Matka by byla ráda, pokud by se rodiče byli schopni domlouvat. Ráda by otci sdělila informace o S., otec ji však neposlouchá a odmítá s ní komunikovat. Když si S. nechal bez jejího vědomí přes noc, neměl S. léky, které mu lékař předepsal na nedostatek železa. Otec nechtěl tvrzeně matce sdělit, kde se se S. nachází, nechtěl jí poslat fotografii syna, když jej požádala. Po návratu S. domů měla matka pocit, že se na ni S. zlobí, protože ho přes noc opustila. Dále matka uvedla, že když jde S. s otcem, chystá mu s sebou raději oběd a nějakou svačinu, protože otec jí tvrdí, že jeho rodina neobědvá. Tudíž má matka obavy, že by syn neměl celý den oběd. Matka dále vyjádřila obavy z toho, aby otec a jeho přítelkyně nepodali S. nějaký lék na spaní, když bude přes noc v jejich péči. Otcova přítelkyně je zdravotní sestra a k takovým prostředkům má údajně přístup. Dále matka uvedla, že pokud otec přiveze S. nějaký dárek, vždy si ho odveze zpět do XXXXX. S. je potom smutný. Dle uvedených informací je komunikace mezi rodiči stále velmi problematická. Otec o syna projevuje zájem, rád by s ním trávil více času. Obává se, aby mezi nimi nedošlo k odcizení vzhledem ke vzdálenosti, která mezi nimi je. Dokáže se o S. postarat, S. nemá problém k otci jít, nepláče, po matce se mu tvrzeně nestýská. Pro otce je obtížné přizpůsobit se dennímu režimu S. například v době odpoledního spánku, kdy i matka potvrdila, že S. spává až 3 hodiny. Otec nemá v XXXXX zázemí. Pokud si nezajistí ubytování, nemá v případě špatného počasí, kam se S. jít. S. ohledem na výše uvedené skutečnosti se opatrovník domnívá, že je důvodné vyhovět návrhu otce. Souhlasí s jednáním v jeho nepřítomnosti.

5. Odvolací soud především dospěl k závěru, že běží o odvolání podané včas, osobou oprávněnou k podání odvolání a odvolání je objektivně přípustné. Odvolací soud proto nařídil ve věci ústní odvolací jednání, přezkoumal rozsudek soudu I.stupně v celém jeho rozsahu, řízení jeho vydání předcházející (§ 212 o.s.ř. a § 212a odst. 1 o.s.ř.), doplnil dokazování listinami předloženými otcem a to především přehledem účtů, tak jak byly učiněny obsahem spisu, dále potvrzeními společnosti XXXXX ze dne 25. 3. 2019 a potvrzením XXXXX ohledně zajištění umístění nezletilého v dětském denním rehabilitačním stacionáři a nakonec rozhodl tak, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

6. V řízení nebylo učiněno sporným, že je dána mezinárodní příslušnost soudu České republiky, konkrétně pak Okresního soudu ve Znojmě a Krajského soudu v Brně věc projednat a ve věci meritorně rozhodnout, kdy je povinností soudu se v odůvodnění rozsudku s mezinárodní příslušností vypořádat. Mezinárodní příslušnost se v posuzovaném případě řídí článkem 8 odst. 1 Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003, o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti, podle kterého jsou soudy členského státu příslušné ve věci rodičovské zodpovědnosti k dítěti, které má v době podání návrhu obvyklé bydliště na území toho členského státu. Pro právní posouzení věci je pak směrodatná kategorie místa obvyklého bydliště nezletilého v době zahájení řízení, kterým byla v posuzovaném případě Česká republika. V daném případě je pak nutno aplikovat právní řád České republiky, neboť jde o právo státu obvyklého bydliště nezletilého v době zahájení řízení. V otázce příslušných hmotně-právních ustanovení právního řádu České republiky, která jsou na projednávanou věc aplikovatelná, pak může odvolací soud v plné rozsahu odkázat na výčet obsažený v odůvodnění rozhodnutí soudu I.stupně.
7. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že návrhem podaným u Okresního soudu ve Znojmě dne 1. 2. 2018 otec žádal o úpravu poměrů k nezletilému, neboť nežije s matkou ve společné domácnosti. Navrhl, nechť je dítě svěřeno do péče matky s tím, že on se zaváže od 1. 3. 2018 platit na jeho výživu částku 3.000 Kč měsíčně, splatnou k rukám matky vždy do každého 10.dne v měsíci předem. U jednání před soudem I.stupně pak navrhl střídavou péči. Vyjádřil se ke svým osobním, výdělkovým a majetkovým poměrům, k tomu jaké výživné k rukám matky dosud hraří. Zároveň tedy byl vznesen z jeho strany požadavek, aby byl nezletilý svěřen do střídavé péče, neboť má zájem rovněž se na jeho péči podílet, kdy za odpovídající by považoval střídavou péči po týdnu nebo po 14 dnech, zvláště s přihlédnutím ke vzdálenosti mezi rodiči. Soud I.stupně navrhané střídavé péči nevyhověl a to zejména proto, že matka s takovou úpravou nesouhlasila, neboť dítě je nízkého věku, je na matku fixováno a s otcem v poslední době mělo velmi omezený kontakt. Soud k tomuto uvedl, že střídavá péče by zpravidla měla vycházet z dohody obou rodičů, neboť klade na rodiče při zajištění výchovy velmi vysoké nároky na kvalitní komunikaci ohledně potřeb a zajištění péče o dítě. V posuzovaném případě pak jsou vztahy mezi rodiči velmi vypjaté, což bylo patrné i u jednání před soudem I.stupně. Soud I.stupně pak nepřistoupil ke střídavé péči rovněž s přihlédnutím ke značné vzdálenosti aktuálních bydlišť rodičů, kdy by bylo nutné, aby dítě navštěvovalo střídavě i různá školská zařízení. Navíc aktuálně je zde i určitá fixace na matku, kdy s otcem se dítě od rozdělení společné domácnosti vidělo krátce asi třikrát. Proto soud I.stupně svěřil nezletilého do péče matky. Nicméně na druhou stranu přistoupil k úpravě styku tak, aby zde byl nejdříve nějaký zvykový režim a to zatím bez přenocování dítě s otcem. Proto soud I.stupně rozhodl tak, jak je ve výroku rozsudku uvedeno s tím, že postupně s ohledem na vzdálenost pak byl stanoven styk otce s nezletilým po dobu 4 dnů v každém měsíci a to v jednom časovém období a to právě s přihlédnutím ke vzdálenosti bydliště rodičů. S přibývajícím věkem dítěte a jeho návaznosti na otce a jeho rodinu lze však soudně či mimosoudně přistoupit k rozšíření tohoto styku. Otázku zajištění převozu nezletilého pak soud I.stupně ponechal na otci, neboť s ohledem na výdělkové a majetkové poměry matky a celodenní péči o nezletilého shledal za důvodné, aby realizace převozu dítěte byla zajišťována otcem. Výjimka z tohoto byla stanovena pouze na vánoční prázdniny – den 26. 12., kdy matka je povinna dítě předat v 14.00 hodin otci v místě jeho bydliště, neboť je důvodné, aby i otec měl možnost alespoň poslední vánoční svátek užít si s nezletilým v klidu, předat mu dárky a nebýt celý den na cestě, kdy jinak převozy dítěte bude zajišťovat.
8. K tomu, jak rozhodl soud I.stupně a k výhradám otce vtělených do jeho odvolání je třeba předně uvést, že soud je v rámci rozhodování o tom, kterému z rodičů bude dítě svěřeno do výchovy, povinen sledovat a chránit především zájem nezletilého dítěte, který je zakotven v Úmluvě o právech dítěte, přijaté dne 20. 11. 1989 v New Yorku a vyhlášené sdělením Federálního ministerstva zahraničních věcí ČSFR č. 104/1991 Sb. (dále jen „Úmluva o právech dítěte“),

konkrétně pak v jejím čl. 3 odst. 1, jenž stanoví, že „*Zájem dítěte musí být předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, soudy, správními nebo zákonodárnými orgány.*“ Orgánům státu je pak určen i čl. 18 odst. 1, který předpokládá, že „*Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, vynaloží veškeré úsilí k tomu, aby byla uznána zásada, že oba rodiče mají společnou odpovědnost za výchovu a vývoj dítěte. Rodiče, nebo v odpovídajících případech zákonní zástupci, mají prvotní odpovědnost za výchovu a vývoj dítěte. Základním smyslem jejich péče musí přitom být zájem dítěte.*“ S ohledem na výše citovaná ustanovení Úmluvy o právech dítěte je povinností soudu mít při rozhodování o výchově nezletilého dítěte na zřeteli především jeho zájem, přičemž tato zásada platí rovněž dle ustanovení § 907 občanského zákoníku odstavce prvního, který staví svěření dítěte do péče jednoho rodiče, do střídavé péče nebo do společné péče na stejnou úroveň, ani jeden z vyjmenovaných způsobů nepreferuje před způsoby ostatními. Dle odstavce druhého uvedeného ustanovení je rozhodujícím při úpravě péče nezletilého dítěte kritérium zájmu dítěte. Zákon zde pak dále stanoví, k čemu všemu soud při rozhodování o svěření dítěte do péče přihlíží. Výslovně uvádí, že vždy vezme v úvahu, který z rodičů dosud o dítě řádně pečoval a řádně dbal o jeho citovou, rozumovou a mravní výchovu, u kterého z rodičů má dítě lepší předpoklady zdravého a úspěšného vývoje.

9. V praxi se pak střídavá výchova uplatňuje zejména v případech, kdy se na ní rodiče nezletilého dítěte dohodnou a o tuto projevují zájem, jsou schopni vzájemného respektu, tolerance, komunikace a kooperace alespoň na nezbytné úrovni a opatrovnický soud zároveň shledá, že jsou oba schopni řádné výchovy nezletilého.
10. Při úpravě výchovy k nezletilému je třeba kromě toho, jak tomu učinil soud I.stupně, vzít především v potaz tu skutečnost, že v posuzovaném případě střídavé péči brání dvě okolnosti a to zejména ta skutečnost, že rodiče zde nejsou schopni se na střídavé péči dohodnout, předávat si dítě, předávat si informace o zdravotním stavu, školce a jiných potřebách dítěte. Otec matce vytýká, že se s nezletilým odstěhovala do 600 km vzdálených XXXXX, přitom to byl právě on, který měl možnost podat u příslušného slovenského soudu do jednoho roku žalobu na vydání rozhodnutí o navrácení nezletilého syna do místa jeho obvyklého bydliště na území České republiky, do města XXXXX, a to ve smyslu Úmluvy o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí ze dne 25. 10. 1980 (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 34/1998 Sb., dále jen „Haagská úmluva“) a Nařízení rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. 11. 2003 (dále jen „Nařízení Brusel II Bis“). Základními cíli shora uvedených právních nástrojů je zajistit bezodkladný návrat dětí protiprávně přemístěných nebo zadržovaných jedním z rodičů, bez souhlasu druhého rodiče, v některém smluvním státě. Pokud tak otec neučinil, s přemístěním nezletilého na území Slovenska se fakticky smířil (dle protokolu před soudem I.stupně uvedl, že matce udělil 21. 2. 2018 souhlas s odcestováním na Slovensko, neboť tam má rodinu), nemůže se nyní v řízení o výchově nezletilého účinně dovolávat toho, že to bylo čistě rozhodnutí matky, odstěhovat se s nezletilým do XXXXX a tím mu bylo znemožněno každodenní setkávání se s nezletilým. Matce je dále z jeho strany vytýkáno, že nezletilý dosud nenavštěvuje žádný kroužek, či předškolní zařízení, k čemuž dokládá, že nezletilému ve XXXXX skutečně docházku takového zařízení již zajistil. Dále má výhrady ke stravě nezletilého, že jí málo ovoce a zeleniny, naopak má vysoký přísun sladkostí, špatně mluví a má stále pleny. Matka zase vznáší výhrady k samotné péči otce o syna, má obavy, že nezletilý nemá dostatek tekutin, jídla (když jeho rodina údajně neobědvá), spánku atd. Z obsahu spisu je tedy zřejmé, že rodiče spolu jednájí nežádoucím způsobem, již teď jsou zřejmé vzájemné výhrady ze strany jednoho rodiče k péči toho druhého, což střídavou péči dle názoru odvolacího soudu zcela vylučuje. Druhým kritériem, který v posuzovaném případě brání střídavé péči, je pak právě ta okolnost, že nezletilý by žil střídavě ve dvou státech, čemuž mělo být primárně zabráněno postupem uvedeným shora a to žalobou na jeho navrácení do státu původu. I z tohoto důvodu je tedy podle názoru odvolacího soudu vyloučena střídavá péče.

11. K tomu lze ještě uvést, že dle hlubokého přesvědčení odvolacího soudu je z hlediska zájmu nezletilého ideální výchova dítěte v úplné a fungující rodině. Nejsou-li rodiče schopni či ochotni takovou výchovu dítěte zabezpečit, pak ve své rodičovské funkci zcela zásadním způsobem selhali (často oba) a je třeba, aby poměry dítěte byly upraveny tak, aby se dítěte rozpad rodiny dotkl co možná nejméně. Jak již bylo uvedeno výše, absolutní prioritou je tedy zájem dítěte (ust. § 907 odst. 2 o.z.), které za vzniklou situaci jakkoliv nemůže, nikoliv zájem jeho rodičů (kteří naopak tuto pro dítě nepříznivou situaci způsobili). Na závěru, že za normu nutno považovat výchovu dítěte v úplné a fungující rodině, zjevně nic nemění skutečnost, že dochází k rozpadu stále většího počtu rodin, případně že stále větší množství dětí se již ani do úplné rodiny nenarodí. Tento veskrze nepříznivý stav je důsledkem nedostatečné odpovědnosti rodičů, zdůrazňování vlastních práv (nerozhodno či legitimních či nikoliv) oproti svým povinnostem, často i bez ohledu na zájem jejich dětí či i v přímém rozporu s ním. Za jeden z důsledků pak lze považovat i narůstající množství požadavků na svěření dětí do střídavé péče oproti mizivému zájmu o péči společnou. Odvolací soud v této souvislosti považuje za potřebné připomenout, že dle jeho přesvědčení by v případech, kdy rodiče nežijí či nadále nehodlají žít společně, měla být normou jejich dohoda o výkonu jejich rodičovských práv a povinností. Nedohoda v těchto otázkách a z ní plynoucí existence často dlouhých soudních řízení obvykle prohlubuje rozpory ve vztazích rodičů, zvyšuje a prodlužuje prvek nejistoty v postavení dítěte a tím jeho zájmy dále narušuje a rovněž svědčí o nedostatečné odpovědnosti nejméně jednoho z rodičů vůči dítěti.
12. Rozhodování o úpravě péče o dítě v případech, kdy (nezodpovědní) rodiče nejsou schopni se na výkon rodičovských práv a povinností dohodnout, pak, jak již zmíněno, musí být hledáním optimálního stavu, který nejvíce šetří nezletilého. Soud I.stupně zcela správně dovodil, že jsou naplněny podmínky pro to, aby byl nezletilý svěřen do výchovy matky, neboť toto je plně v jeho zájmu. Dokazováním provedeným před soudem I.stupně a doplněným odvolacím soudem bylo zjištěno, že nezletilý žije od února roku 2018 v XXXXX, a to výhradně se svojí matkou. Otec za nezletilým pravidelně dojíždí. Před odvolacím soudem pak potvrdil, že po celou dobu odvolacího řízení také za nezletilým minimálně jednou měsíčně jezdil.
13. Jsou zde tedy naplněny podmínky pro to, aby byl nezletilý svěřen do výchovy matky, neboť toto je plně v jeho zájmu, když v podrobnostech lze na dostatečné odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí pro stručnost odkázat. Proto odvolací soud rozsudek soudu I.stupně v jeho výroku I. potvrdil podle ust. § 219 o.s.ř.
14. Tím, že se matka s nezletilým přestěhovala do jiného státu, navíc do 600 km vzdálených XXXXX, došlo k zásahu do práva péče otce. Proto bylo na místě pečlivě zvažovat intervaly úpravu styku tak, aby co nejméně nezletilého, jakož i jeho rodiče zatěžovaly. Na druhou stranu je třeba zdůraznit, že odvolací soud nemá legitimní možnost, jak cestování nezletilého zabránit. Občanský zákoník preferuje v řešení vztahů mezi rodiči a dětmi smírné řešení tak, že dává rodičům dětí možnost se dohodnout. Smírné řešení velmi výrazně preferuje též Úmluva o styku s dětmi (Sdělení MZV č. 91/2005 Sb.m.s.) a Úmluva o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (Sdělení MZV č. 34/1998 Sb.). Podle ust. § 888 občanského zákoníku má dítě, které je v péči jen jednoho rodiče, právo stýkat se s druhým rodičem v rozsahu, který je v zájmu dítěte, stejně jako tento rodič má právo stýkat se s dítětem, ledaže soud takový styk omezí nebo zakáže; soud může také určit podmínky styku, zejména místo, kde k němu má dojít, jakož i určit osoby, které se smějí, popřípadě nesmějí styku účastnit. Rodič, který má dítě v péči, je povinen dítě na styk s druhým rodičem řádně připravit, styk dítěte s druhým rodičem řádně umožnit a při výkonu práva osobního styku s dítětem v potřebném rozsahu s druhým rodičem spolupracovat.
15. K dohodě mezi rodiči nedošlo, a proto bylo na soudu, aby styk nezletilého s otcem upravil. Ze zprávy opatrovníka neplynou k péči otce žádné výhrady, a to ani pokud byl nezletilý s otcem přes noc, dle předběžného opatření Krajského soudu v Brně ze dne 12. 3. 2019, č.j. 20 Co 81/2019-138. Ze zprávy opatrovníka je zřejmé, že tento navrhuje vyhovět otci v jeho návrzích a proto

odvolací soud nepovažoval za potřebné, dokazování doplňovat ještě o připojené CD, které má zachycovat průběh kontaktů otce se synem. Rodinné, bytové a materiální podmínky otce jsou na dobré úrovni. S péčí o nezletilého nemá problém, s nezletilým si rozumí, má k němu velmi kladný a láskyplný vztah, což otec prokázal i u jednání odvolacího soudu. Proto odvolací soud dospěl k závěru, že otec musí dostat prostor k tomu, aby nadále prohluboval a především udržoval vztah se svým synem, a proto mu umožnil stýkat se s nezletilým v takovém rozsahu, který nejlépe odpovídá potřebám a věku nezletilého, který prozatím není nijak omezen školní docházkou a aby mohl být v tomto čase převezzen do místa bydliště otce, když tento na Slovensku žádné zázemí nemá. Nezletilý tedy bude u svého otce v každém prvním týdnu v měsíci od pondělí 10.00 hod., kdy si jej otec převezme v bydlišti matky a dítěte, do neděle 13.00 hod., kdy jej odevzdá matce, která si nezletilého osobně převezme v místě bydliště otce. Je pravidlem, že čím je člověk starší, tím rychleji mu ubíhá čas. A to ve všech ohledech. U tak malého dítěte jako je S. běží čas výrazně pomaleji, neboť má díky tomu, že chodí odpoledne spát, každý den fakticky rozdělený na dny dva. Každé těšení se na něco hezkého, příjemného, či odlišného až mimořádného trvá pro takové dítě nekonečně dlouhou dobu a stále se rodičů ptá, kdy už budou například Vánoce, narozeniny apod. Z tohoto důvodu se tedy odvolacímu soudu jevila úprava styku s otcem toliko jednou za měsíc jako příliš nízká. Předejde se též tomu, aby byl otec vyloučen z faktického vlivu na dítě, jeho výchovy a péči o něj. Proto odvolací soud ještě otcí umožnil styk s nezletilým dále v každém třetím týdnu v měsíci od čtvrťka 10.00 hod. do neděle 13.00 hod. U jednání odvolacího soudu bylo otcí vysvětleno, že bude na něm, zda a jak tohoto styku využije a že tento je primárně určen spíše k tomu, aby si s nezletilým udělal (případně i se svojí rodinou) nějaký výlet (prodloužený víkend) v dosahu bydliště nezletilého, přičemž nezletilého vždy převezme a rovněž odevzdá matce v bydlišti matky a dítěte.

16. Vánoční svátky si jak v českém, tak i ve slovenském prostředí zachovávají výlučné postavení, neboť jde o svátky, ve kterých je zdůrazňována role rodiny, a to obvykle i v širším rodinném kruhu než pouze ve vztahu mezi rodiči a dětmi. Za situace, kdy je potřeba rozvíjet vztah nezletilého i k prarodičům ze strany otce, jeho bratra, nastávající manželce a polorodých sourozenců nezletilého, má odvolací soud za to, že není důvodu, pro který by měl být pobyt syna u matky po dobu vánočních svátků preferován a je namístě, jestliže nedošlo k dohodě mezi rodiči zavést model symetrický tak, aby vždy střídavě ob jeden rok trávil nezletilý u jednoho z rodičů vždy počátek vánočních prázdnin včetně větší části vánočních svátků a zbývající část prázdnin včetně Silvestra a Nového roku pak u rodiče druhého. Od takto symetrického modelu nebyl důvod se odchýlovat ani po dobu velikonočních svátků, které nezletilý stráví vždy střídavě ob jeden rok u jednoho z rodičů vždy od počátku velikonočních prázdnin, a to od středy předcházející prázdninám do Bílé soboty a od Bílé soboty do úterý následujícím po Velikonočním pondělí, pak u rodiče druhého. Na druhou stranu nebyl důvod vyhovět návrhu otce na úpravu letních prázdnin v tom smyslu, že nezletilý bude trávit u otce poslední týden v červenci a první týden v srpnu, neboť nezletilý bude běžným stykem, stanoveným první týden v měsíci, u otce tak jako tak dva týdny o letních prázdninách, přičemž 14 dní nepřetržitě, bez kontaktu s matkou, nelze shledat s ohledem na věk nezletilého prozatím za vhodné. Je ale možné, aby se rodiče v tomto smyslu postupně dohodli odlišně a to zejména s ohledem na velkou vzdálenost bydlišť obou rodičů.
17. V souladu s usnesením Ústavního soudu ČR, sp.zn. IV. ÚS 197/14 pak odvolací soud přemístování nezletilého k běžnému týdennímu styku rovnoměrně rozložil mezi oba rodiče tak, že otec si nezletilého převezme vždy první pondělí v měsíci v 10.00 hod. v bydlišti matky a dítěte a zase naopak matka si jej v tomto týdnu v neděli ve 13.00 hod. osobně převezme v místě bydliště otce. Není totiž možné, aby cestování za otcem leželo toliko na bedrech otce. Matka se na něm musí a to alespoň v takto omezené míře rovněž podílet, a to tím spíš, pokud má od otce za tímto účelem poskytnuté vozidlo Mazda. Co se pak dalších styků, a to v každém třetím týdnu v měsíci od čtvrťka 10.00 hod. do neděle 13.00 hod. týká, jakož i vánoční a velikonoční styk, zde bude pak

již jen na otci, aby nezletilého vždy převzal v bydlišti matky a dítěte a po ukončení styku jej matce zase odevzdal v místě bydliště matky a nezletilého.

18. V této souvislosti je také třeba matku upozornit, že nerespektování kontaktu otce s nezletilou pak může být důvodem pro změnu výchovného prostředí. Matka se tedy vystavuje riziku, že bude nezletilý nakonec svěřen do péče otce, pokud bude z její strany aktivně styk s nezletilým bráněn. Jestliže bude jako rodič tímto nepřipustným způsobem přímo zneužívat své rodičovské odpovědnosti, může být i zbavena rodičovské odpovědnosti.
19. Odvolací soud tedy upravil výrok III. soudu I. stupně o styku tak, jak je ve výroku III. rozsudku odvolacího soudu uvedeno.
20. Výši výživného pak soud I. stupně stanovil v částce 5.500 Kč měsíčně od 1. 3. 2018, odkdy matka již nemá vyživovací povinnost otce za splněnou, a kdy již přestali společné potřeby dítěte zajišťovat a nadále ve výši 4.500 Kč od 18. 5. 2018, kdy otcí přibyla další vyživovací povinnost, jak k nově narozenému dítěti, tak k jeho matce. Proto soud I. stupně považoval za přiměřené věku a potřebám dítěte a výdělkovým a majetkovým poměrům rodičů stanovení výživného nadále ve výši 4.500 Kč a to od 18. 5. 2018.
21. Jelikož odvolací soud změnil rozsah styku otce s nezletilým tak, že nezletilý bude z každého měsíce jeden celý týden u otce a pak ještě v třetím týdnu v měsíci celý prodloužený víkend, musela se tato okolnost projevit též do výše výživného. Po tuto dobu totiž nezletilý bude u otce a tento bude v tomto čase plně zajišťovat jeho veškeré potřeby.
22. Jak bylo již soudem I. stupně zjištěno, nezletilý S. je zdravý, má běžné potřeby úměrné svému věku. Matka má střední hotelovou školu s maturitou, kdy před mateřskou dovolenou pracovala jako recepční ve fitnesscentru. V současné době pobírá rodičovský příspěvek z České republiky v částce 6.111 Kč měsíčně, nemá jiných příjmů. Nemá jinou vyživovací povinnost. Její zdravotní stav je dobrý. Aktuálně bydlí ve společné domácnosti v bytě v XXXXX o rozloze 4+1 se svojí matkou a babičkou, kdy na bydlení přispívá 100 € měsíčně, z toho 50 € za sebe a 50 € za syna. Pokud jde o otce, tak tento má středoškolské vzdělání v oboru nástrojář, kdy tomuto oboru se věnuje i jako osoba samostatně výdělečně činná. Podniká od roku 2001. Jeho hlavní náplní je oprava lékařských strojů, kdy dříve mu vypomáhal pan B. jako zaměstnanec, který měl u něj příjem asi 20.000 Kč měsíčně a dále jeho bratr. Nyní vše zajišťuje sám, neboť je menší objem zakázek. Firma, kde práci vykonává, má sídlo na XXXXX ulici ve XXXXX, tedy v jeho polovině domu, který je neobyvatelný a kde má i dílnu. Podíly ve společnosti XXXXX převedl na svoji matku s tím, že ona je v důchodu a slíbila, že se o toto postará, má ekonomické vzdělání a pro něj již toto bylo namáhavé. Pokud jde o společnost XXXXX, jde o společnost, která se zabývá pronájmem zmrzlinových strojů a rovněž nákupem a prodejem. Společnost má v České republice asi 100 strojů. Pokud jde o opravu a prodej, je to tak 5 až 10 ročně. Otec pak vykonává servis na pronajatých strojích, kdy pronájem představuje částku 5.000 Kč měsíčně. Hospodaření je vyrovnané, je z toho tvrzeně nízký zisk, přesný přehled otec nemá. Společnost XXXXX má solária ve XXXXX, kde pracují dva zaměstnanci, jejichž příjmy se pohybují kolem 15.000 Kč měsíčně. Pokud jde o zmrzlinové stroje, tuto činnost vykonává především jeho bratr, který jezdí služebním vozem, zajišťuje dodávky klienty, stejně tak jako on užívá automobil Mercedes Benz tak 3 roky starý, hradí se zde úvěr. U odvolacího soudu doložil, že u společnosti XXXXX je pouze jednatelem a jako společník vlastní 20% podílu. Z funkce jednatele nemá žádný příjem a za celé období činnosti společnosti mu nebyl vyplacen podíl ze zisku, u společnosti XXXXX je pouze jednatelem a za celé období činnosti společnosti mu nebyl vyplacen podíl ze zisku. Žije ve společné domácnosti s přítelkyní I. Š., nar. XXXXX, a jejich společným dítětem T. S., nar. XXXXX. V dubnu roku 2019 plánují svatbu a očekávají druhé dítě. Zdravotní stav otce je dobrý. Jeho přítelkyně nemá jinou vyživovací povinnost, kdy před mateřskou pracovala jako zdravotní sestra. Otec s rodinou zatím žije v bytě na ulici XXXXX ve XXXXX. Postupně plánují přestěhování do nového rodinného domu, který je v XXXXX, kdy jde o novostavbu.

23. Po takto provedeném dokazování a zhodnocení otázky schopností, možností a majetkových poměrů rodičů, stejně jako potřeb nezletilého, který bude mít teprve dva roky, dospěl nakonec odvolací soud k závěru, že za adekvátní výživné je třeba považovat částku 4.500 Kč měsíčně od 1. 3. 2018, přičemž takto stanovené výživné je třeba s účinností od 18. 5. 2018 ještě snížit na částku 4.000 Kč měsíčně, neboť od tohoto data otci přibyla další vyživovací povinnost k nezletilé dceři T. S., nar. XXXXX. S partnerkou očekávají dalšího potomka. K námitkám matky obsaženým v jejím odvolání je pak třeba poukázat na velmi vysoké náklady otce spojené s cestováním za nezletilým, dále na náklady vzniklé v souvislosti s realizací styku, jakož i na tu okolnost, že otec se velmi snaží, nezletilému uhradit výbavičku, podílí se na nákupu nejrůznějších věcí a potřeb pro nezletilého a tak je zde namísto výši výživného upravit tak, aby otec nebyl od těchto aktivit do budoucna demotivován. Na druhou stranu zase otec ponese vzniklý dluh na výživném, pro jehož odpuštění odvolací soud podmínky neshledal. Proto odvolací soud rozsudek soudu I. stupně ve výroku II. změnil tak, jak je ve výrokové části uvedeno.
24. Za období od 1. 3. 2018 do 30. 3. 2019, tedy do rozhodnutí odvolacího soudu, vznikl otci dluh v rozsahu 53.274,15 Kč. Do rozhodnutí odvolacího soudu otec uhradil celkem 39.000 Kč (po 3.000 Kč měsíčně). Tyto platby byly tedy otci odečteny a dlužné výživné pak činí 14.274,15 Kč, které odvolací soud uložil otci splatit ve lhůtě 3 měsíců, ve které bude mít možnost si finanční prostředky zajistit. Ke lhůtě splatnosti vzal odvolací soud opět do úvahy tu skutečnost, že otec se s nezletilým stýká a průběžně po dobu styku hradí veškeré jeho potřeby. V tomto směru tedy odvolací soud rozsudek soudu I. stupně ve výroku II. podle ust. § 220 odst. 1 písm. a), b) o.s.ř. změnil.
25. O nákladech řízení před soudy obou stupňů platí, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo, když okolnosti případu přiznání náhrady některému z nich neodůvodňují (§ 146 odst. 1 písm. a/ ve spojení s § 224 odst. 1, odst. 2 o.s.ř.). Odvolací soud proto rozsudek soudu I. stupně ve výroku o nákladech řízení potvrdil a sám rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** přípustné dovolání.

Brno 2. dubna 2019

JUDr. Jiří Zrůst, v.r.
předseda senátu